

О гибель, не пристѣпвай
Чия рѣка разтвори
Заклучени гранити —
Прѣдѣлни планини?
Обгърна леденъ погледъ
Заспалитѣ простори
И кобенъ знакъ разсвѣтва
Кръзъ четири страни.

Лети луна въ уплаха
Надъ пропасти враждебни,
Червени покривала
Надъ тъмна ширъ развѣ,
Но мигомъ се възспира
Надъ жбери вълшебни,
Потъва въ безпрѣдѣла,
Разсѣчена надвѣ.

О гибель неотстъпна!
Събудени срѣдъ писъкъ
Сърца обезумѣли
Треперятъ въ черъ кошмаръ,
Сърце въ сърце се взира,
Отблъсва образъ близъкъ,
Синъ майка не познава,
Въ душитѣ вие звяръ.